

COMAN ŞOVA

Frig * Cold

**55 poeme
Antologie**

**55 poems
Anthology of poetry**

Copyright © COMAN ȘOVA

COPERTĂ: Nicolae Macovei

TEHNOREDACTOR: Rodica Grindei

**Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ȘOVA, COMAN**

**Frig / Cold / Coman Șova – București: Editura Semne,
2013**

ISBN

***

Poemele cuprinse în această carte au fost selectate de Ioan Mazilu Crângașu din volumele „Cuvinte de reazem“ (Editura TipoMoldova, 2012) și „101 poeme“ (Editura Biodova, 2012) de Coman Șova.

The poems contained in this book were selected by Ioan Mazilu Crângașu from the volumes „Words of support“ (TypoMoldova Publishing House, 2012) and „101 poems“ (Biodova Publishing House 2012) by Coman Șova.

COMAN ȘOVA

Frig * Cold

55 poeme
Antologie

55 poems
Anthology of poetry

Traducere / Translate
Ioan Mazilu Crângașu

editura Semne

Motto

*La capătul celălalt al Lumii
dacă sunt,
ca un ac magnetic,
pe firul fără sfârșit al iubirii,
pasul meu se îndreaptă
spre tine.*

*

Motto

*If I should be
on the other end of the World,
like a magnetic needle,
on the endless thread of love,
my step makes straight
to you.*

FRIG

Frig
de-mi vine să mă strecur
în blana unei pantere galbene.
Visez la cei arși pe rug,
ce cald le-a fost.
Până și în inima iubitei
a pătruns frigul acesta...
O, ce frig!

COLD

Cold
That I feel to squeeze myself
in to the yellow panther fur.
I dream about those burned on the stake,
how good they felt.
Even the heart of my love
is imbued by this cold...
Oh, what cold!

VIS ȘI TUMBE

Am văzut o pădure în marș
pe asfalturi fierbinți.

O pădure de foioase și conifere
cu galerii nesfârșite de păsări
ce invadaseră orașul.

Un fagus silvatica
își rezema coatele de Intercontinental.

Păsările dirijau autobuzele,
troleibuzele, taximetrele și furgonetele
către linia de centură.

Sămânța plopilor piramidali
începuse să rodească
în răsuflarea trecătorilor,
pe umerii statuilor de bronz,
între vorbe,
pe toate scările de marmură și neon,
pe fumul țevilor de eșapament,

în părul despletit al fetelor.
Din cinematografe ieșeau
păduri tinere de mesteceni,
alimentarele erau pline
de fructe sălbatice
și ouă de dropii.

Pe bulevard, pinii
înălțau un castel de cetini
pe coloane dorice.

În mijlocul pieței, stejarii
ridicau un monument
cât un anotimp ploios
fără umbră.

Totul era accesibil
în aerul îmbătător al coniferelor,
iar pe covoarele fermecate
ale poienelor plutitoare
iepurii albi
făceau tumbe.

DREAM AND SOMERSAULTS

I saw a forest in marching
on burning asphalts.

A forest of foliages and coniferae
with plenty galleries of birds
invading the town.

A phagus sylvatica
Propped its elbows by Intercontinental hotel.

The birds guided the busses,
trolley-busses, taxi cabs and vans
to the outline of town.

The seed of pyramidal poplar trees
began to give fruits
in the breath of passers-by,
on the shoulders of bronze statues,
betwixt words,
on all stairs of marble and neon lamps,
on the smoke of exhausting pipes,

in the unplaited hair of girls;
from cinemas came out
young forests of birch trees,
food stores were filled with
wild fruits
and eggs of bustards...

Along the avenue
the pine trees
raised a castle
with Doric columns.

In the middle of market place
the oaks
build a monument
as long as a rainy season
without shade.

Everything was accessible
in the ravishing air of coniferae,
and on the floating glades
white rabbits
perform somersaults.

OPREŞTE DOAR CLIPA

Aceasta-i pădurea, iubito,
acestea-s uneltele mele,
acestea – cuvintele,
acesta sunt eu sub amarele stele,
aceştia-s părinţii din care venim,
acestea-s păcatele,
vinde-le,
opreşte doar clipa în care iubim.

KEEP THE MOMENT

That is the forest, my love,
these are my tools,
the words and
this is me, under the dreadful
stars and these are the parents
from whom we come above
these are the sins from our cells
that you can sell
keep only the moment we love.

ZEIȚA

Când nu mai aud zgomotul din jur,
când uit de frig, de foame, de ducă,
de am, de vreau,
când uit de toți, de toate,
atunci vine Ea.

În mâna dreaptă, în vârful peniței,
în piept, în ochi, pe tâmples,
în pori, în lacrimi, în respirație, în umbră,
ne ocupă pe de-a-ntregul.

Sunt al ei.

Sunt vocea ei, vibrația ei, plânsul ei,
sunt mâna care scrie ce spune ea,

pur
și simplu
și supus.

THE GODDES

When I cease to hear the noise from around,
when I forget of cold, of hunger, of leaving,
of have-not, of want to...

When I forget of everything,
She comes.

In her right hand, in the pick of nib,
in chest, eyes, on the temples,
pores, tears, in my breathing, my shade,
I am wholly conquered –

I am of her!

I am her voice, her tremolo, her weeping;
I am the hand that write what she says,
pure
and simple
and submissive.

FEMEI SINGURE

Femei singure cutreieră lumea
cu periuța de dinți în poșetă
și cu vorbele unei povești neterminate
în batistele lor diafane.

Femei singure
devorând la-ntâmplare
pași nestatornici străini și himere,
păsări de-o noapte, nebune de cântec,
cu penele smulse de zborul căzut,
așteaptă ninsoarea cu fardurile în mână
și gongul de multă vreme bătut.

Femei singure,
lacrima lumii moderne
la volanul unei limuzine,
fug cu zeci de cai putere
din singurătate,
femei singure, Diane vâdate,
cu degetele lungi frământând o țigare,
privesc în desimea orașelor visul
copilei uitate.

LONELY WOMEN

Lonely women knocking about the world
with a tooth brash in hand bag
and the words of an unfinished story
in their diaphanous handkerchiefs.

Lonely women
devouring at random
unreliable adds steps and chimeras,
birds of one night, crazy of chant,
with their feathers tore out by the fallen night,
expecting the snow fall with their make-ups
in hand
and the gong that rang long time ago.

Lonely women,
the tear of modern world
at the wheel of a limo,
running with tens H.P.
from loneliness;
lonely women, hunted Dianas
kneading with long fingers a paper cigar,

looking through denseness of towns
the dream of
forgotten little girl.

DURERE DE DRAGOSTE

Plouă cu femei singure
și câini de gheață vagabonzi,
plouă pustiu
cu statui fără chip.

Și dincolo de ploaie e tot ploaie,
și dincolo de tot încep fantomele,
și unde se termină ele
începe ea.

Femeia colorează aerul cu țipăt,
cu insomnii, cu forme,
când plopii ard de semințe.

Chiar aici, în miezul orașului,
singurătatea vine de pretutindeni,
nimic parcă,
nimeni parcă,
deloc parcă,
doar o durere de dragoste
care nu trece cu ceaiuri.

PAIN OF LOVE

Is raining with solitaires women
and errant dogs of ice,
is raining in desert
with statues without look.

Is raining and yonder is rain too,
and yonder of everything commence the phantoms,
and where the phantoms end,
She appears.

The woman colors the air with a shriek,
with insomnias, with forms...
while the poplars are burning of seeds.

Right here, in a core of town,
the solitude comes from everywhere,
nothing, it seems,
nobody, it seems
not at all, it seems.

Only a pain of love
not cured by tea.

PÂNĂ-N UITARE

Şi ești aici fără cuvinte,
lângă inima mea obosită de ultimul poem.
E liber pieptul să respire păsări.
Ura! Cu paharul subțire în mâna frumoasă.
Ura! Pentru de acum înainte.

Plecăm oriunde în depărtare
când se lasă noaptea fără lună.
Țipete în aer ne încălzesc pupilele
și ne arată încotro
vom adormi
până-n uitare.

UNTIL FORGETTING

You are here wordless
close to my heart tired of the last poem.
The chest is free to respire birds.
Hurrah! With a thin glass in thy beautiful hand,
Hurrah! From now on.

We leave away, anywhere
when the moonless night descends.
Screams in the air warming our eye-balls
and showing us where
we will fall asleep
until forgetting.

DARUL LUI DUMNEZEU

Dumnezeu, vrând să-mi facă un dar,
a smuls din sternul meu o coastă
şi, urându-mi sănătate,

a făcut hotar între mine şi singurătate.

Era un balcon, era o durere,
o lună mare, umbră, prihană,
când am şoptit prihană coastei mele

şi-o oblojesc de-atuncea ca pe o rană.

THE GIFT OF GOD

The God, in wishing to give me a gift,
uprooted from my breastbone a rib
and cheered me health,

He made border betwixt me and solitude.

It was a balcony, it was a pain,
a great moon, shade, blemish
when I whispered a chant to my rib

and from that time on I take care of it
like a wound.

ZĂPADA ŞI OCHII LUPILOR

Să nu te temi de iarnă și de bine
în pădurea aceasta.

Iarna-i ou de fildeș străveziu,
iar lupii niște câini mai vechi,
să nu te temi de nimeni!

Printre lupi și iarnă, împreună
vom trece, trebuie,
fiindcă de-abia dincolo
e tot ce ți-am promis.

Uneori se întâmplă avalanșe, ai auzit,
dar să nu pui răul în față,
dacă se întâmplă, se întâmplă.
Dă-mi mâna,
colina-i departe și înaltă,
arborii mi-s prieteni, vom merge și noaptea,
vorbesc cu brazii cum aș vorbi cu tata.

Știu o troiță veche într-un mal
și dacă trecem de ea –
gata, am ajuns.

Nu te teme, iubito, de întuneric,
zăpada și ochii lupilor
ne vor călăuzi.

THE SNOW AND THE WOLVES EYES

No, not be affright of winter end the wolves
in that forest.

The winter is an egg of transparent ivory,
and the wolves just ancient dogs.
No, you have be not affright of nobody!

Among wolves and winter, together
will pas on, we have to,
because on the other side only
is all that I promised you.

Avalanches are happening, sometimes,
you heard of them,
but don't pay attention –
If will be, will be!
Give me your hand,
the hill is far away and high,
the trees are friends, we shall marsh in night...
I talk with the trees as I talk with my father.

I know a roadside cross on the lake shore
and if we will pass beyond of it –
we already reached.

Do not be affright of dark, my love,
the snow and the wolves' eyes
will be our guides.

IMN

Ce sfinte mâini, ce brize, ce cântări, ce ninsori
au modelat curbările fecioarei
cu strigăte și plante ce chemau
țărâna lui Adam,
din care a fost culeasă?
Femeie răstignită pe nașterile toate,
primește îngenuncherea grea a bărbaților
pe care i-ai și născut,
iartă-le îngâmfarea și iluziile puterii,
sunt muritori,
frumoasă Doamnă a lumii noastre de copii.

HYMN

What holy hands, what breezes, what songs
and snowing
had molded the curves of virgin
with screams and plants that call
the Adam's dust,
from which she was created?
O, woman crucified on thy conceptions
accept the kneeling hard of men
that thee hats borne already,
forgive the harshness and abjections of them,
bed manners and illusion of power –
they are mortals...
Thee, fairly Lady of ours childish world.

TESTAMENTUL UNUI TÂNĂR

Vă las trupul măhnit
de prea multe oprelişti,
vă las ochii plânşi de neîmplinire,
vă las braţele fără îmbrăţişări,
vă las tâmpla arsă de învinuire,
vă las sângele meu obosit –
peste îngăduinţă,
vă las mâna sfântă care m-a-nchinat,
nu mai vreau nimic.
S-a înserat.

THE WILL OF AN YOUNG MAN

I leave you my mournful body
of too many obstacles,
I leave you my tear-stained eyes
of unfulfilling,
I leave you my arms without embracing,
I also leave you my temple burned of blame,
I leave you my eyes deprived of light –
over allowance,
I leave the holy hand, to you, that crossed me
From now on, I do not want nothing more.
And now is evening, as you see.

IAD... RAI

În zilele oprite de rugă
şi sfidare,
când legile nescrise pot păli,
femeile ne cheamă pe rând,
pe fiecare...
şi coapsa lor înaltă
de mii de ani repetă
păcatul Evei, care,
întoarsă de pe plai,
făcu un iad din stearpa
şi tânăra planetă...

făcu un rai.

HELL... HAVEN

In days banned to pray
and defiance,
when unwritten laws can turn pale,
the women call us one by one,
on everyone...
in time of their tall thigh
repeats again and again
the Eve's sin, that,
returned from their realm
made a hell from the barren
and the young planet,

made a haven.

ÎNTOARCEREA LUI ULISE

Mai aşteaptă încă, mai aşteaptă
pe ultimul prag cu ochii închişi –
e somnul târziu peste pleoapele tale,
iubito, da, mai aşteaptă.

Ai întrecut de mult răbdarea femeilor,
o ştiu,
dar mai aşteaptă încă,
ochii tăi au ars depărtarea
şi drumul bănuir pe care voi veni
cu arborii căzuţi peste-un apus
învins sau nu,

dar mai aşteaptă o zi!

THE RETURN OF ULYSSE

Wait more, please, wait
on the last threshold with closed eyes –
is a late sleep o'er your eyelids,
o, my love, wait more.

You surpassed for long time endurance of women,
I know it,
but wait a bit more, please,
your eyes have burned far off
and a fancied way of my return
with fallen trees over a sunset
defeated or not,

Wait, please, one day more!

TOMURI

Simt ultima naştere
şi izul de lucernă
din proaspăta saltea,
ştiu ţipătul de uşurare al mamei
şi fruntea grea strivită de lumină
şi frica de a sorbi din lumină
şi frica de a sorbi din aer,
ştiu ţipătul ce m-a trezit –
protest târziu al nefiinţei.
Ştiu râsul alb care-a rămas
din anii fragezi de acum un veac.
Ştiu şapte trepte coborâte
de omul sfărâmat la-ncheieturi.

Şi-acum se zbate undeva în umăr
o pasăre în veşnic asfinţit.

Nici o iubire s-o regret nu ştiu.
Sunt tomuri grele de amintiri
Pe talpa sângelui ce-aleargă.

VOLUMES

I fill the last birth of mine
and a flavor of lucerne
from the fresh mattress
I know my mother scream of relief
and her front head heavy crushed by light
and the fear of sipping the air,
I know the scream that waked me –
the tardy protest of non-existence,
I know, too, the white laugh that lasted
from the fresh years of the century ago.
I know these seven steps descended
by the crushed joints of that man.

And now, somewhere in my shoulder
is struggling a bird in endless twilight.

I do not know any love to regret.
There are heavy volumes of remembrances
under the foot of running blood.

ÎN AŞTEPTAREA FIULUI

La început de anotimp să ştii că te aştept,
îţi voi încredinţa un tărâm de atins,
va fi o livadă cu ionatane alături.

Nu va ploua trei zile de la naşterea ta,
ca vechii părinţi să audă
sufletul lor mare în copii...

Îţi voi lăsa distanţe lungi să le porţi
până când ai să fugi cu iubita
într-o insulă mică,
pentru o joacă în doi, pe o plajă de aur.

Eu voi fi mai departe
şi slovele pe care le las
să le uiţi între pini şi ninsoare.

IN WAITING FOR THE SON

I wait you at the begin of season
entrusting you a realm tot reach,
will be an orchard of prince's apples.

Won't raining three days from your birth,
as ancients parents to bring
their large soul into children...

I will leave to you long roads for carrying them
till you will run with your beloved girl
on the little island,
for a fun in couple on a golden beach.

I will be far away
and my writings that I leave to you,
forget them among pine trees and snowing.

RĂBDARE

Pentru fiul care poartă
grija tatălui întreagă,
rămâi aici, în chin, femeie.

Te simt în carnea mea ca un altoi;
din dragul nostru pas alăturat
un zimbru lat în frunte se aruncă-n ani
şi-ntr-un picior pe zgura de măcrişuri,
rotind ca un compas arată locul
cetăţilor durate de pază pentru zile.

Eu tot voi vrea, iubito, să dai casei
aleşi bărbaţi pentru înalt destin.
Şi iubitori de neamuri şi de ţară;
cei ce-n zodii aspre au cunoscut răbdarea
purtând virtutea pământului în sânge.

O, vin decenii bune ca pâinile în ţest,
le-au apărat părinţii şi le-au trecut prin roată,
le-au tot clătit în sânge
şi-n fructele rotunde
când anotimpul leagă

pentru fiul care
poartă
grija tatălui întreagă.

ENDURANCE

For the son that bear
whole care for father's,
stay here in pains, woman.
I fill you as a graft in my flash;
by our lovely joined steps
an aurochs with large brow is throwing in years
and by only leg on the dross of wild roses
circular like a compass display the place
of walled cities built up to guard for days.

I still want, my love, to bestow to that home
the gifted man of a high fate
to love their origins and country;
they who in hard times had known endurance
and carried the virtue of the land in his blood.

O, good decades are coming like fresh baked breads
saved by parents and passed through the wheel
and cleanse in blood,
in round fruits
when the season bound them further

for the son
who takes whole care
for his father.

NOAPTE DE PAŞTI

E sărbătoare acum, aici, pe strada Armenească,
şi trează noaptea ce mă înconjoară.

Arama sună a preistorie,
aerul prin liliacul înflorit e alb,
alb.

Cu gândul la fii şi dincolo de ei,
cu ei.

O, anotimpul acesta cu pământul în palme,
o, anotimpul acesta...

Tu, sânge luminos, mai luminează,
luminează

acest chip de bărbat
ce pare că sunt eu.

EASTER NIGHT

Is holiday now and here, on Armenian street
in that time,
and whole night is awake.
The sound of red copper seems to come
    from immemorial time,
the air of blooming lilac is white,
white.

Thinking of sons and beyond of them,
with themselves.
O, this springtime in palms with soil,
o, springtime
you, brighten blood, bright more,
brighten
this look of man
that seems to be
I, my self.

NEVOIA DE ALB

Ce stă în firea lucrurilor
se întâmplă,
şi ce se întâmplă se va mai întâmpla.

În firea norilor stau ploaia şi tunetul,
în firea drumului – mersul şi rătăcirea,
în firea ochilor – lumina şi somnul,
în firea iubirii – nunta şi trădarea.
În firea mea stau atâtea încât
nu pot să le-aleg, să le-nşir
şi să spun: uite, acestea stau în firea mea.

Şi totuşi, în acelaşi fel plâng,
ca toţi cei care plâng
când au nevoie de alb.

THE NEED OF WHITE

What stand in nature of things
it happens,
and what is happening will happen again.

In nature of clouds stand the rain and thunder,
in that of roads – the walk and wander,
in nature of eyes – the light and the sleep,
in nature of love stand the bridal and treachery.
In nature of me is lying so many that
I cannot choose them, to align them
and to say: look, all these are within of me.

And yet, I cry in the way
as all of those who cry
in need of white.

ÎMPREUNĂ ÎN SPATELE NOPTII

Seara, lumina va intra în mare,
încet, culcându-se de-a lungul
acolo unde pământul e tainic.

Linişte ca-n sângele urşilor iarna,
când zăpezile uită să se mai oprească.

Vom călca umbra paltinilor în picioare
ca pe toţi anii aceştia,

şi vom ajunge, ținându-ne de mână,
în spatele nopții.

TOGETHER BEHINDE OF NIGHT

In vesper time, when the light descend
in the waters of sea,
gently, laying down along of tides
yonder where the earth is mysterious.

Peace as in the blood of bears in winter time
when is snowing ceaselessly.

As in all of these years
we will step on the sycamores shadows.

And hand in hand we will reach together
behind of night.

LUMINAȚI-VĂ NUMELE

Umblau din cameră în cameră spunând „acasă”,
s-au jucat prin odăi, prin grădină,
răvășind buchetele de liliac
proaspăt cules pentru ei.

Aruncam mingea de la unul la altul
râzând de mișcarea picioarelor noastre,
ca într-un dans neștiut.
Au fugit, au căzut, au fugit
mână în mână strigând obsesiv „acasă”.

Legături de mătase ne-ați întins,
plasă strălucitoare ca ochii voștri mă ține,
mă cheamă mereu.

Ce vină puteți avea să suferiți de dor,
să suferiți voi de dor de părinte,
voi, ce vă continuați joaca în sângele meu.
O, voi, Ana și Dan; voi Dan și Ana,
luminați-vă numele pe care-l purtați!

ENLIGHTE YOURS NAMES

They trumped from room to room saying:
„at home!“
and played through rooms and garden,
scattering bunches of lilac
gathered fresh for them.

We threw the ball to one other
laughing of our moving legs
as in unknown dance.
They run, failed down and run again
hand in hand crying obsessively, „at home!“

Links of silk held out to us,
the beaming string beg your eyes hold me,
and the fresh air of lovely words
call me endless.

What fault have you to suffer longing,
to suffer of parent,
you who play within my blood.
O, you Ana and Dan, you Dan and Ana,
enlighten the name that you have!

SFÂRŞEASCĂ-SE UITAREA

Să crească iarba peste întâmplare,
peste uitarea ei, sfârşescă-se tot.
Nu mai vreau decât o pădure de tisă
în care să mă pierd,
cerb învins în aerul pur al brazilor răniți.

Să calc pe guri de lupi, pe salamandre,
arbori găunoși să-mi taie calea
cea fără de sfârșit și fără oaspeți.

Trupul să se împartă egal și dulce
între fiarele întunecate
de sângele mâhnit.

Să vină brume mari ca depărtarea,
dorul să se facă piatră
căzând din înălțimi să țipe
rostogolindu-se mereu, mereu...

FINISH WITH OBLIVION

Let's grow the grass over the happen
over its oblivion, finish everything.
I languish only for a forest of yew trees
within I would like to lost myself,
defeated stag in the pure air of wounded fir trees.

Trampling wolves jaws and salamanders,
hollowed trees cutting my way
that endless way and without guests.

My being is divided equal and sweet
between darkened breasts
and grieved blood.

And come large hears as remoteness
the heart's desire turn on stone
falling off from heights, to scream
somersaulting again and always.

SFIDARE

Există moarte pentru toți fiii planetei,
spun calculatoarele,
de o sută de ori moarte,
de o mie de ori moarte,
de sute de mii de ori moarte
pentru fiii și fiicele planetei.

Se proiectează un Nero,
armatorii proiectează un Nero
cu toată nerăbdarea lui în sânge,
un robot Nero
care să aprindă focul
măcar o oră, un sfert de oră,
pentru a vedea
cât de frumos
va arde
Lumea.

DEFIANCE

There is a death for all people of the planet,
all computers confirm it,
death of hundred times,
death of thousand times,
death of hundred thousand times death
for all male or female descendents of the planet
for the life of whole planet.

A Neron is projecting,
the savants project a new one Neron
with whole his eagerness in blood,
a robot named Neron
to set fire
at least an hour, a quarter of hour,
to admire
the beauty
of this World
embraced by flames.

LEHAMITE

Nu rabdă firea vorbe în doi peri –
insinuări și punere la punct,
intrigi mincinoase prelinse pe clanțele de uși,
râgâitul pârei, tusea ce se poticnește inventând,
nici gestul proțăpît ce șterge fapte,
și nici bolboroseala laudei ce sună
ca tinicheaua aruncată pe cristal.

Nu răbda firea, nu!

Și mor lumini în ea,
mijind sub spuze îmbolnăvite și încet
se face a praf și a lehamite,
în colțuri anonime
se pierde rostogolul sângelui mâhnit.

DESGUST

The nature not bear ambiguous words –
hints and reprimands,
mendacious schemes along door trickled hands,
the squeal retching, or
the stumbled cough trumped in devices.
Nor stiffed gesture wiping up the facts
nor even mumbling praise that sounds
like piece of sheet hurled on crystal.
No, the nature does not ever endures it!
And lights are dying in, its care
beneath those ill hot ashes looming
then and slowly is doing dust
and test of disgust through unknown spots
of easy losing somersaults of blood.

FII CUM ÎȚI PLACE

Fii liber
să vrei ceea ce nu poți atinge,
liber, pasăre pe cerul înalt;
lumea să fie a ta, ca pădurea cerbului;
să alergi la izvorul ce ți se pare cel mai dulce,
să stai în locul cel mai înșorit
sau cel mai umbros, cum îți place;
să fie chin, să fie foc, să fie cădere,
liber să suferi în erori,
să te îngropi în nisipuri, să plonjezi în mare,
să intri în Turnul Babel
cu trei lucruri esențiale:
pâine, struguri, nesomn.
Să suferi de frig, de veghe, de dor,
să fii iubit, să fii alungat,
rătăcit prin rai și prin fiere,
liber să ceri, să vrei, să exprimi;
liber să crezi, să dispari, să amâni, să nu fii,
liber să spui, să discerni, să fii tu;
liber să plângi, liber să râzi, liber să alegi
din toate erorile lumii pe cele care sunt ale tale,

din toate bunătățile lumii pe cele care sunt ale tale,
fără nici un fel de rezervații.
Inima! Imagine a Pământului.

Inima! Imagine a Universului știut și neștiut.
Inima urcă, frica rabdă, viața trece –
Viața trece, inima ia, frica dispore
ca în visul poetului fără somn.

BE AS YOU DO LIKE

Be free
to wish what you cannot touch,
free, as a bird lost in the highlight sky
whole world be your, as the forest for buck;
running to the seems to be the sweetest spring,
staying in the sunshiny place,
or in the most shady – as you like;
to be torture, fire, downfall,
free to suffer in errors,
to bury yourself in sends, diving in the sea,
to entry in the Babel's Tower
armed with tree capital things:
bred, grapes, sleeplessness.
To suffer of cold, of wake, of languish,
to be loved, to be chased,
astray through paradise and through venom,
free to ask for, to want, to express;
free to create, to vanish, to postpone and to be not;
free to speak out, to discern, to be yourself;
free to mourn, to laugh, to choose
from all errors of the world just those of your,

from all goods of the world just those of your
with no any cautions.
Heart! Image of the Earth!

Heart! Image of known or unknown Universe.
The heart wishes, the fear endures,
    the life's passing –
The life's passing, the heart takes up,
    the fear vanishes
as in the dream of the sleepless poet.

DECLARAȚIE

Tu ce respiri, frumoaso,
polen de margarete,
cineva –
care eram eu,
a fost cu tine
nouă noapți de ceară încinsă,
dar trupul tău de vis și aer
nu a fost de-ajuns.

Eu,
acela de atunci
și acesta de acum
și cel ce va veni,
îți strig:
nu a fost de-ajuns!

Să respirăm, frumoaso,
polen de margarete
până când
vom deveni grădini.

DECLARATION

You who are breathing, my beauty,
pollen of moon flowers,
somebody –
which I was
has been with you
nine nights of hot cere,
but your body of dream and air
hasn't been enough!

Me,
that one of then,
as that one of now
and who will come,
I shout to you –
hasn't been enough!

Breathing together, my beauty,
pollen of moon flowers
until
we will become gardens.

DUPĂ APOCALIPSĂ

Când am plecat de acolo –
acum o mie de vieți,
mi-am lăsat casa cenușă,
grădina cu pomi măcinați
și masa din blocuri de cuarț,
unde stăteam cu părinții
zile în șir,
fiindcă eram ușori și ne vorbeam tăcând –
și câte nu știam atunci
când aveam aripi de silex,
dar a venit un frig cu fața gri,
care a lins iarba
și-au dispărut mineralele și caii
și păsările s-au mistuit în frig
și a crescut lumina peste noapte
până când, tremurând dinăuntru,
luna a pierit de tot.
Cât gri a coborât în ochii mei,
cât gri s-a așternut.
Mi-am îngropat părinții și femeia
într-un crater gri,

mi-am coborât privirea grea de gri
și, de pe o stâncă gri,
m-am aruncat cu aripi gri, de vis,
în apele Pământului.

AFTER APOCALYPSE

When I left from there –
a thousand lives ago,
I let my home burn to ash,
the garden with crushed trees
and the table of quartz blocks
where I set with my parents
day by day,
because we were of light weight and spoke
one other wordless –
how many things I knew in those times
when I had wings of silex.
But it was a chill that came with gray visage
licking up the grass
and disappeared the minerals and horses
and also birds were wasted in cold fever
and light grew up over night
till, shivering within
the moon vanished in all.
So much gray descended in my eyes,
I have entombed the parents and my woman
inside of a gray crater

and let down my heavy sight of gray
and from a gray crag
with my wings of dream, I threw myself
into the waters of the Earth.

ALTFEL

Eu aş face altfel Lumea.
După mine, ploile, da, să rămână,
dar să plouă doar miercurea după-amiază,
bătrânețe să fie, dar să nu fie prea multă,
lac să fie, dar să-l poți aduce și acasă,
păduri să fie, dar să nu fie copaci de tăiat,
iubire să fie, dar să nu fie despărțire,
moarte să fie, dar să nu fie... uitare,
frică să fie, dar să nu fie nevoie de ea;
încolo, pot rămâne toate
așa cum s-au făcut,
că sunt bine făcute.
Ce am eu cu ele?

OTHERWISE

I should made otherwise the World.
For me, the rains let them remain,
but raining wednesday afternoon only;
let be oldness, but not to much,
lake, also, let be and brought it home,
forests, too, let be, but not arbors beheaded,
let be love, without separations,
can be death, but not... oblivion,
the fear can be, but not need for.
In rest, everything can be preserved
as them had been fulfilled,
once for ever.
What I have to do with them?

CUNOAŞTERE

Un om,
gândind la materie,
a zis:
trebuie să mai fie ceva...

Au început
să-i umble fantasme prin somn,
prin veghe,
până când
a văzut taine,
miracole...

Alt om,
gândind la miracole,
a zis:
nu se poate,
mai este ceva.

Şi au început
să-i umble fantome prin somn,
prin veghe,

până când,
într-o noapte,
a văzut
cum se dilată Universul.

Un alt om...

KNOWLEDGE

One man,
thinking on matter,
said:
must be something more...

And visions
began to travel through his sleep,
through the watch
till when
the man has seen
mysteries, miracles...

Other man,
thinking on miracles,
said:
isn't possible,
has to be much more.

And had began
phantoms traveling through his sleep,
through watch

till when
one night
he sow
how the Universe is enlarging.

Another man...

VIETATEA DIN VIS

Mai înainte de ceea ce sunt
parcă fusesem altceva,
ce nu mai eram.

Începuseră să apară fire albe
în mijlocul ierbii.
Eu alergam,
alergam după vietatea unui vis
pe care îl uitasem.
Era și ea acolo,
o vedeam aieva,
era acolo unde simțeam că este.

Da, era,
dar nu-mi ajungea vârsta
s-o ating.

THE CREATURE OF DREAM

Before of what I am
seems I had been something else,
that I was not.

White blades appeared
in the middle of grass.
I was running,
running after the creature of a dream
that I already forgot.
And she was there, too,
I saw her as in the reality,
she was there where I felt she is.

Yes, she was,
but my age wasn't enough
for to touch her being.

ÎN EXCLUSIVITATE

S-a produs o bombă
în exclusivitate pentru noi,
nu se atinge de lucruri,
de fabrici, de magazine, de bănci,
de statui, de cartiere,
de niciun lucru nu se atinge,
e numai pentru noi,
în exclusivitate.
Noi ne înălţăm la ceruri,
cu pisicile și canișii noștri cu tot,
restul rămâne intact,
noi ne retragem pentru a îngroșa
norul străveziu de fantome
deasupra și dedesubtul lumii,
restul rămâne intact
în case, în uzine, în cartiere,
în toate lucrurile noastre
se vor instala niște guzгани metalici
programați să roadă tot
până la temelii,
și temeliiile.

IN EXCLUSIVITY

Has given birth to a bomb
in exclusivity for us,
the bomb does not touch the things,
plants, stores, banks,
statues, districts,
no other things touches the bomb,
has given birth only for us,
as I said, in exclusivity.
We are raising to havens
together with our cats, dogs, everything,
the remnants
is left intact,
we withdraw ourselves to increase
the translucent cloud of ghosts
of over and under the world,
the remnants are left intact
in houses, plants or districts,
inside of all our things
will be installed some metallic rats
programmed to gnaw everything
till the foundations
and the foundations too.

ÎN ALT TRUP

O casă este un alt trup
în care intri și ți-e cald
și e liniște
și e duminică.

O casă este un alt trup
în care poți să fii numai tu.
Să te strigi pe numele mic,
să te întinzi, să visezi, să cânti,
să țipi, să șoptești, să fluieri,
să uiți de foame fluierând,
gemând,
strigând,
uitând.

O casă este un alt trup.

ANOTHER BODY

A house is another body
inside of you enter and feel warm
and is quiet
and is the Lord's Day.

A house is another body
inside which you can be alone
or more than you are
calling yourself on thy Christian name,
to lounge, to dream of, to sing,
to shout, to whisper,
to whistle, whistling to forget of hunger,
groaning,
yelling,
forgetting.

A house in another body.

ZGOMOT

E zgomot mult pe lume,
e mult zgomot –
poetii-s stingheriți de zgomot,
le vine zgomot nepoftit în umbră,
decapitând imagini,
zgomot hoț ce intră pe fereastră
și calcă greu, târâș pe melodii,
țopăie pe timpane, pe nervi, pe lacrimi,
zgomot de praf, de ziare, de harță, de pâra,
de fum, de țipăt, de izvor, de vomă –
zgomote, zgomote, zgomote,
cuiete, spinii și lemnul
pe care zace liniștea
cu palmele zdrobite.

NOISE

Is much noise on world,
to much noise –
the poets are troubled by noise.
The noise's coming from the shadow,
beheading images,
thief noise comes through the window
with heavy steps, dragging on the melodies,
happing on tympan, on the nerves, on tears,
noise of dust, of old things, of quarrel, of squeal,
of smog, of scream, of springs, of vomiting –
noises, noises, noises...
the nails, the thorns and the wood
on which the stillness rests
with its crushed arms.

TREC PRIN MUNȚII MEI

Trec prin munții mei
pe un cal învățat să zboare;
nu am arme,
cern doar cuvinte
care nu se vor rosti.

Cine a călcat frunza codrilor
va înțelege,
cine a auzit salturile jderilor,
valurile mării vuind,
glasul cailor crescuți printre stânci,
foșnetul coloanelor dorice ale fagilor,
va înțelege.

Trec prin munții mei
pe un cal învățat să zboare;
nu am arme,
nu am decât cuvântul omului de aici
și aerul tare al stâncii.

PASSING THROUGH MY MOUNTAINS

I'm passing through my mountains
on a horse trained to fly;
I don't bear weapons,
I only sifting words,
words without utterance.

He who trampled the leaf of woods
will apprehends,
who heard the jumps of martens,
the roaring waves of the sea,
the voice of horses bred through crags,
the rustle of Doric columns of the beech trees,
will apprehend.

I'm passing through by my mountains
on the horse trained fly;
I don't bear weapons,
I have only the word of native man
and strong air of the crags.

VIS

Se făcea că un prunc,
un prunc
mă învăţa totul despre tot.
Copil-minune o fi arătarea,
îmi ziceam.
El împărţea dreptatea,
filosofia, porunca, procrea.
Şi iată că mă ia de mână,
urcăm într-un tren de aer,
eu cu pruncul,
şi coborâm pe partea cealaltă –
nimeni.

VISION

It were that a baby,
a baby
teach me all about everything.
„A prodigy child could be the vision!“
I said to myself.
He made justice,
he commands, philosophizes, predicts.
And, lo, he took my hand,
mount together in a train of air,
I and baby,
and, descending on the other side –
here... nobody.

REVENIRE

A venit timpul să mă ascund
în sângele unei femei
pentru a reveni tânăr,
în alt anotimp.

RETURNING

Is time to hide myself
inside of a woman blood
for to become again young
in other season of life.

MAMA

Ești atât de departe mereu,
tu, care ar trebui să-mi fii umbră,
să ne plimbăm și să vorbim împreună
ca doi oameni în vârstă.
Prea mult m-ai lăsat fără tine,
am glasul asprit de tăcere,
gândurile ți le aud
noaptea târziu
venind ca un descântec,
iar trupul se simte,
o, mamă, învins
ca-n gerurile noastre
de acolo.

MAMMA

Thou are so far, all time,
thou, who has to be my shadow,
walking and talking together
as couple of old peoples.
Many a time without thee,
my voice is rough of stillness,
late in night
I hear thy thoughts
coming as a charm,
though my body
fill itself, o mamma,
defeated,
as in our frosty weather
from there.

ULTIMA ZI

Cuvintele mă părăsesc, Doamne,
și ce nedumerire
în ființa mea toată,
ce pustiu...

Vine un altul obosit de moarte
și mă ocupă.

Îngerul se depărtează
de felul meu nepăsător
de a nu lua în seamă.

Alergând de dragul alergării
bat pasul pe loc.

Până și astăzi
am pus timpul pe butuc și... harști!
Să-i fie de bine!

Încolo, mersul în pas de tango.
Răzbește doar gălăgia luptei
și eu
așteptându-l pe Godot.

THE LAST DAY

O, God! The words leaves from me,
and, what puzzle,
within my whole being,
what desert...
And other man comes tired to death
occupying entirely my being.
The angel moves away
from the careless sort
of no paid any attention.
Running for pleasure of run,
I step in void.

Even today
I thrown the skull of Time on
the chopping block and... snap!
and, all the best!

On the otherwise, walking in steps of tango,
is spreading the hub-bub of fight, only,
and I stand
in waiting for Godot.

STARE

Odaia se mărește ca o disperare,
aerul se dilată în somnu-mi,
îngerii fug cenușii.
Sunt singur.
Spațiul se umflă enorm,
se rostogolește spre mine un crater de lună,
pământul sub laba-i păroasă mă ține.
Mă iartă, mamă; mă iartă, iubito,
părul a spaimă țipă în sus,
gura de frică geme strivită,
spațiul cu carii râde apus.
E un coșmar, zic,
o toană a nopții în hârjoană și plâns,
e o grimasă a vremii ce-și încruntă sprânceana
la copiii astenici –
e aerul fad, e ora târzie
și somnul zbârcit de oboseală
sare-n piciorul schilod.
Îi aud respirația,
aud priviri scuipate peste tot
și iată pasul, și iată căderea, și iată zgomotul,

prăbuşindu-se toate
în golul căscat între mine şi altcineva.
Şi somnul nu există
şi carnea nu există,
sunt aer tot
şi tot sunt un coşmar
ce încă n-a trecut.

MOOD

My little room is enlarging as a despair,
and air is expending in night time
    when I'm sleeping,

the grey angels running in haste.

I am alone.

The space breath enormously,
turning toward me as a crater from moon,
and the earth arrested me under its hirsute paw.

Forgive me, mamma; forgive me, my love,
my hear scream up by scare,

of fear, my mouth is moaning crushed,
carried space is grinning vanished.

It is a nightmare, I say,

a fancy of night betwixt prank and tears,
a grimace of time that knit its elbow

at the asthenic children –

the air is test less, the hour is late

and the sleep wrinkled of tiredness

is hopping on its crippled foot.

I hear its breathing,

I hear its spitted sights upon all around,

and look the step, and look the down fall,
and look the noise,
everything collapsing,
into the yawned emptiness betwixt me
and other one.

And the sleep does not exist,
and flesh does not exist,
I am entirely air,
and an incubus, too,
that is not yet past.

„PARALELA 45”

Duminica se înfășoară în aer
ca o balerină în voalurile sale.

Autostrada sună,
tobă întinsă
sub orgile eșapamentelor.

Alerg cu o sută la oră,
îmi împrăștii gândurile
pe câmpia din jur.

Ele se întorc repede, repede,
cu rouă și polen în colțul gurii,
de parcă-s nou-născute.

Opresc la „paralela 45”,
mă cert cu un camionagiu,
ce vrei, domnule?

Ne pictăm cu felurite cuvinte
din cap până-n picioare

și lămurim conflictul,
apoi
ne strângem mâna
în creștetul duminicii.

Și plecăm prieteni
în sensuri opuse.

THE „45th PARALEL“

The day of Sunday has warp in air
like a ballerina in her veils.

The high way is sounding,
the drum of car
under the organs of exhaust pipe.

I drive with one hundred km/h,
and spread my thoughts
all around on the plain.

The thoughts return quickly,
with dew and pollen on the mouth,
as they seem to be new borne.

I stop the car at the „45th parallel“
to quarrel with a drayman,
„What do you want, mister?“

And we painted one other in varied colors
from head to legs

and the conflict is solved,
after that
we shake hands
in a forehead of Sunday.

And we go as friends
in opposite ways.

AMBIANȚĂ

Pereți
tapetați cu pânză de tort –
iarbă peste care au trecut brume.
Fereastra
dă spre centrul lumii,
centrul lumii este în schimbare.
Suntem într-un măr desprins de pe ram,
într-un cerc suntem cuprinși,
în palma lui Dumnezeu,
Ana.

ENVIRONMENT

Walls
covered by cloth of spun yarn –
grass of which succeeded rimes.
The window
look to the core of world,
the core of world is in changing.
We are inside of an apple teared off
    from its branch,
comprised within a circle we are,
in the palm of God,
Ana.

CĂLĂUZA

M-am luat după Ea, care știa pădurea.
Fiecare copac îl știa,
fiecare piatră,
fiecare izvor.
Eram bucuros că am găsit Călăuza
și ne-am grăbit să nu pierdem lumina.
Cu Ea voi ajunge – mi-am zis,
și peste un timp, nu foarte târziu –
deși târziu era,
ne tot învârteam într-un hățiş,
nu mai vedeam nimic în jur,
picioarele mergeau fără țintă, alandala,
cădeam în gropi, în râpi, în prăpăstii.
Totul i se părea străin Călăuzei,
ne ciocneam unul de altul,
ne izbeam de arbori, de pietre,
de animale, de umbre,
de țipete de cucuvăi.
De teamă și disperare,
am apucat mâna Călăuzei,
era rece,
străină,
de lemn.

THE GUIDE

I followed Her who knew the forest.
Each tree,
each stone,
each spring she knew.
I was glad I got the Guide,
and we hurried for not lose the light.
With Her I shall come up – I told myself.
And after a while, not too late –
albeit was late,
we wheeled around caught in a thicket,
without seeing nothing around,
the legs were marching all over with no any target,
falling in pits, precipices and in vast chasms.
Everything seemed strange to Guide,
we knocked against one other,
we hitted against the trees, stones,
animals, shadows and screams of owls.
By fear and despair
I caught the Guide's hand,
was cold,
strange
wooden.

ALTĂ VÂRSTĂ

M-a absorbit și această zi de 17,
precum m-a absorbit
o altă vârstă,
peste noapte.

Acum stau confortabil
ca într-un șarpe boa
și plin de curiozitate
aștept
să văd
ce se întâmplă.

OTHER AGE

The day of 17 absorbed me
as I have been absorbed
by other age,
over night.

Now I set comfortable
as within a boa
and full of curiosity
I wait
to perceive
what will happen,
further.

MĂRTURISIRE DE DINCOLO

Nu era nici deal, nici vale, nici loc drept.
Punct care se balansa era,
țipăt peste două maluri de prăpastie era,
drum format din cuvântul drum.

Mergem pe el fără să-l simt sub pași,
pașii nu erau picioare pășind
și nu erau picioare deloc în mersul acela
și nici nu alunecam.
Nu simțeam foame, nici frig, nici cald,
nu eram greu, nu eram ușor.
Eram ceva fără să fiu.
De chip nu-mi mai aminteam,
știam că sunt eu,
mă vedeam privindu-mă, dar nu eram de văzut,
sau eram fără să fiu
și mărturisesc ceea ce nu eram
iar ceea ce fără să fiu, eram.

CONFESSION FROM BEYOND

There was neither hill, nor vale, nor plain.
Only, point in balancing,
scream was, over the shores of abyss,
road formed only from the ward.

I was passing without to feel it under my steps,
but the steps weren't stepping legs
and nor I have slipped.

I didn't felt hunger, neither cold, nor warm,
I wasn't heavy, not light.

I was something without be nothing,
I did not remember of my look,
I knew that I was, pure and simple myself,
I was seeing myself looked of me;

but I was unseen to me.

Or, I was and was not
and I confess what I was not,
and, without being, I was.

FACERE

Ai privit un loc de pe cer
și acel loc s-a făcut soare,
aveai nevoie de el ca de-o unealtă
și a devenit cuptorul făpturilor Tale
de țărână și apă – peste care ai suflat
și au început să se miște,
să mișune prin grădină,
să se rătăcească,
să mănânce mere,
să intre în conflict
de ți-au stârnit un răs
Dum-ne-ze-iesc.

Apoi,
întorcându-Ți fața de la ele,
le-ai lăsat... așa.

Mai târziu
ai sădit în carne omenească un Fiu
ca să le arăți
cum ai fi vrut Tu să fie oamenii,
cum ar fi putut fi.
Și ei...
L-au răstignit.

GENESIS

Thou gazed a point on the heaven
and that point turned in sun,
Thou had need of it as a tool
and it become the oven of Thy creatures
of dust and water – over which Thou breathed life
and those creatures began to move
free throughout Thy garden
wandering about,
eating apples,
putting in conflict –
stirring un Thy laughter,
god-like laugh-ter.
After that
turning off Thy face from them
Thou let them out.
Later,
Thou planted into human flesh one Son
to show them
how Thou should want to be the mankind,
or how they could be –
And they...
crucified Him!

EU ȘI IARNA

Eu și iarna
ne cunoaștem din copilărie,
când ne rostogoleam împreună
cu bărbile înghețate.

Eu și iarna
față-n față,
doi prieteni tăcând
pe malul lacului Herăstrău.

Ne stă bine laolaltă,
suntem potriviți ca statură
și ca fel de a fi.

Spre dimineață,
sau poate a treia zi,
uneori mai târziu,
mă întorc de la întâlnirea cu ea
palid ca o dantelă.

I AND THE WINTER

I and the winter –
we knew one other from childhood
when we rolling together
with frozen chins.

I and the winter
face to face,
couple mumming friends
on the shore of Herastrau lake.

We look nice together,
proper as stature
and of manner, too.

To the morn,
or, perhaps on the third day,
something later,
I came back from my rendezvous with her
pale as a lace.

OCROTEȘTE-NE IUBIREA

Trimite, Doamne, într-o noapte,
un pumn de-al Tău de perle și de aur
în cămăruța noastră din
(rue de la Felicité)
sau, dacă nu, trimite-ne
un fel de a fi,
un magnet gândit de Tine
care să atragă bogății.
Vrem, Doamne, un Mercedes ultimul tip,
o casă la Paris, alta la Londra,
o vilă în Thailanda,
un iaht pe Marea Neagră,
o sănătate de metal inoxidabil,
dar, mai ales,
ocrotește-ne iubirea, Doamne,
și nu ne mai da nimic.

PROTECT OUR LOVE

Send one night, oh God,
a hand of Thee full of pearls and gold
in our modest room from
(rue de la Felicité, Paris, France...)
or, if not, send us
a manner of living,
a natural magnet thought of Thee,
able to draw a lot of riches.
We wish, oh God, a Mercedes last fashion,
a house in Paris, other one in London,
a villa in Thailand,
a yacht on Black Sea,
a health of unoxidable metal,
but, more than all these,
protect our love, oh God,
and nothing more.

RENUNȚARE

Poartă-mi tu sângele, astăzi,
sângele ăsta plin de amintiri
poartă-l tu.

Ia-mi și auzul, ca să fie liniște,
și ochii, ia-mi-i, și brațele,
vreau să mă simt ca la-nceput,
când eram în lava fierbinte,
sub ochiul lui Dumnezeu,
laolaltă cu mările și munții.

Voi pune-n locul lor substanțe noi,
rezistente, fluide, garantate de ordinatoare;
voi fi bărbatul invulnerabil,
fără odihnă, cu reacții iuți,
inoxidabil ca un aliaj.
Să mă vezi atunci, nepăsător, flexibil.
Orele active se vor sparge în palma mea
câte douăzeci și patru deodată,
minutele vor fi zile și zilele luni,

voi avea fruntea făcută
pentru a zgâria toate gloriile!

Poartă-mi tu, iubito,
sângele și brațele, și auzul, și ochii.

RENUNCIATION

Bear my blood today,
this blood full of remembrances,
bear for me.

Take my bearing, too, for to be silence,
and eyes, take them, and my arms...
I wish to fill myself as at the outset,
when I was a burning lava
under the eye of God,
together with seas and mountains.

I will replace them by new substances,
lasting, fluid, assured of the ordinariness of tools,
I will become the invulnerable man,
without leisure, with rapid responses,
and rustles as an alloy.
Then see me, careless, flexible.
Active hours should be cracked in my hand
all twenty four at once,
the minutes will become days and days mounts

and my brow made
to scratch the fames.

Carry the blood, arms, hearing, eyes... of mine,
carry them on, my love.

DIN JURNALUL LUI OBLOMOV

(zi ploioasă, după-amiază)

Din ce în ce mai greu iau hotărârea să încep,
să reîncep, să am voință și să duc totul
până la capăt.

Din ce în ce mă înstrăinez de tinerețe,
cum se înstrăinează
cel ce nu mai este de cel ce a fost.

N-o trădez, o uit; mă iau cu aceleași și nealtele
și o uit.

(în altă zi, dimineața)

Îmi observ trupul ca pe o planetă străină
în care m-am instalat.

Cu ea mă confund în tihnă și vise.

Toanele ei mă fac să amân, să amân mereu.

E un fel de simbioză

între mine și planeta de carne cu văz, auz,

durere și somn și cu nemișcarea în ea,

un fel de dragoste și moarte petrecute împreună.

Ori eu, ori ea, unul dintre noi trebuie să cedeze.

(fără dată)

Aş vrea să am puteri miraculoase
să pot face totul.
Să pot anihila ura, neîndurarea, iluzia,
să pot înmulţi fructele, purifica aerul,
limpezi apele,
să fiu atotputernic ca lumina,
punct de sprijin pentru frumuseţea fiinţei-om
şi pentru înălţarea fiinţei-natură;
un ochi limpede pentru ziua de mâine...

(orele unsprezece şi jumătate ale nopţii)

Sunt zile, sunt săptămâni, sunt ani
când nu merge, nimic nu merge.
S-o iau de la capăt, mi-am zis, mi-am tot zis,
dar zilele au trecut şi trec neîndurătoare.

(mai târziu)

De mâine voi începe altă viaţă. Da!
Voi rupe plasa care mă ţine inert. Da!
Voi deveni un altul: activ, invulnerabil,
abil, gata de luptă. Da!

(după un an)

Am constatat că şi iubirea cere serioase resurse –
multe vorbe, clişee, tipare, alergătură,

totul pentru a nu mai fi tu așa cum ești.
Jumătatea drumului către nimeni
prin ea îl parcurgi.
Poate nici n-am început viața, am solfegiat doar.
Încă o dată și încă o dată nu mai vreau.
„O zodie m-a-ncins cu brațul ei ușor,
mi-e sufletul ca un bolovan de râu,
un bolovan inform și visător”.
Oare voi găsi energia să-mi desfac gândurile
din coaja lor inertă?
Da. De mâine...

FROM THE DIARY OF OBLOMOV

(raining day, afternoon)

More and more is hard in taking the decision
to commence,
to recommence, to have a firm will and to carry
it to the end.

More and more I'm estranging of youth,
how is estranging
he who's no more that was before.
I do not betray my youth, I forget it; I seized
by other nullities
and I forget it.

(other day, mooring)

I'm observing my being as an alien planet
inside of that I'm settled.
By its I sink into leisure and dreams.
Its fancies made me to delay, to delay all the time.
It's a sort of symbiosis
betwixt me and the planet of flash with sight
and hearing,
pain and sleep and immobility within it,

as love and death together.
Either I or she, one of us have to give up.

(undated)

I wish have miraculous powers
to be able in doing everything.
To be able in annihilating the hate,
    ruthless, illusion,
to be able in multiply the fruits, purify the air
and the waters,
to be omnipotent as light,
point of support for the being of Nature:
and a limpid eye for the day of morrow...

(half past eleven of night)

These are days, weeks, years
when is not go on nothing, nothing go on.
To come back at the start – I said myself
    repeated incessant,
but the days passed and passing pitiless.

(later)

From morrow I will begin other life, yes!
I will tear up the net which keep me inert. Yes!
I will become other one; active, invulnerable,
skillful, ready for fight. Yes!

(after one year)

I realized that even the love demands
serious means –
many words, clichés, patterns, running
everything for to be no more you, you as you are.
The half of way to nobody
you traverse through herself.
Maybe I do begin the life, yet,
I did solfeggio, only.
Once more and again once more,
I do not want more.
„A fate girded me with gentle arms
and soul of mine a boulder is of river,
a formless and a dreamer boulder.“
Might I find the force to unbind my thoughts
from their inert crust?
Yes. From morrow...

SOCRATICĂ

Să bem împreună
paharul acesta
cu îngeri,
ne-am promis
să bem împreună
acest pahar.
Încep eu.

SOCRATIC

Lets drink together
this glass
full of angels,
we promise
one to other
to drink together
this glass .
I, first..

ANUNŢ PUBLICITAR

Dau zgomot de ambreiaje
pentru croncănit de ciori.
Dau obiecte de plastic viu colorate
contra garduri de spini.
Dau vedere la strada circulară
pentru buruieni și urzici.
Dau asfalt
pentru băltoace cu broaște.
Dau tot, dau toate
pentru nimic
pe săturate.

AVERTISMENT

I offer noise of gears
for croak of crows.
I offer bright colored things
in exchange of hedge of thorns.
I offer sight to circular street
for weeds and stinging nettle.
I offer asphalt
for a puddle with frogs.
I offer everything, I offer all
for nothing
in full satiety.

ORA NOUĂ

Este ora nouă,
poate fi după-amiază,
poate fi joi sau miezul nopții,
orice poate fi ora nouă,
rătăcire,
cutremur,
tremur
de la prima
la ultima secundă,
poate fi revelație sau nimic,
un capăt,
un început.
Ora nouă poate fi
iubire.

NINE O'CLOCK

It's nine o'clock,
could be in full day or afternoon,
could be thursday or midnight
anything could be nine o'clock
wandering,
thrilling,
tremor
from the first
to the last second,
could be a revelation
or nothing,
an end,
an commencement.
Nine o'clock could be
love.

AMENINȚARE

Cineva vrea să sperie aerul
pe care-l respir,
vrea să ridice nori de otrăvuri
înaintea plămânilor mei,
vrea să-mi bea anotimpurile
cu arbori cu tot.

Cineva mă tot amenință
că într-o sfântă duminică
o să-mi jupoaie rădăcinile
de coaja lor miraculoasă.

Cineva se sufocă
amenințându-mă.

THREAT

Somebody wants to affright the air
which I breath,
wants to rise clouds of poison
in front of my lungs,
wants to drink my seasons
with all my arbors.
Somebody threatens me ceaseless
that in a day of Sunday
will shed my roots
of their miraculous bast.
Somebody is suffocating him self
threatening me.

ŞAH

Sunt pionul
care a ieşit din joc,
stau pe margine,
bârfesc şi fluier
în aşteptarea altei bătălii.

Eu, pionul
sacrificat mereu,
pot deveni regină,
turn,
cal
sau nebun.

Eu, pionul
supus,
de sacrificiu,
aştept pe margine
alte şi alte bătălii
fluierând.

CHESS

I, the pawn
who got out from game,
I stay on the edge,
gossiping and whistling
in waiting for other battle.

I, the pawn
always sacrificed,
I can become queen,
rook,
horse
or bishop.

I,
the obedient pawn,
of sacrifice,
I'm waiting for on the edge
others battles
just whistling.

CERCURI CONCENTRICE

(Autoportret)

Cerul se sprijină pe doi plopi
și pe nesomnul meu,
așteptarea e nesfârșită,
ah, pulsul,
frunzele sunt nerăbdătoare.

Începe propria-mi naștere,
umbra din colțul camerei
întinde lungi degete,
un cal alb de cremene
cutreieră orașul galopând,
privirea femeii
îmi umple paharul cu îngerii,
ah, pulsul,
și legănarea arborilor,
și legănarea.

În acest trup înfășurat în enigme
stă scris lungul meu drum,
tiparul dinlăuntru,

ceea ce nu se vede
și care nu se poate vedea,
locul cuvintelor, jocul, norocul.

Aud făptura albă a laptelui venind,
sint miresele mierii,
sănătatea iernii,
apa freatică
pentru setea de mai târziu
și focul amirosind a pădure.

Timpu mă ia în primire,
mă ține în palma lui uscată
și mă trece prin vârste
ca printr-o zi de vineri.

Trăiesc atracția corpurilor ce mă înconjoară,
a ferestrelor deschise,
trenurile de noapte mă cheamă,
asfaltul mâncat de viteze,
apa făcând tumbe la Duruitoare,
cascade, avalanșe, scene turnante.

Iubirea-i haina mea de fiecare zi,
sângele meu liber,
altfel cum ar putea o respirație,

o privire, un gând, un ritm, o moleculă
ale trupului acesta – căruia îi simt
greutatea rănind pământul –
călători în visele sale
şi cât de departe ajunge
unde nici o aripă n-a străbătut,
şi ce copilăros păşeşte până hăt
în atunci şi în acolo şi în va fi,
înfăşurat în momentul lui de uimire.

Vine ea
cu pericolul tot în genele lungi,
catapeteasmă sunt sânii
în somnul bărbatului tânăr,
neastâmpăr, mister, nefiinţă, fugă,
pământ, apă, lumină, nucleu,
până la marginea morţii.

Fii geamănă cu tot ce sunt muritor,
umărul meu şi vocea ta,
umărului meu şi vocii mele gemene,
felul tău de a fi cum eşti
geamănă felului meu de a fi cum sunt.

Şi deodată totul se luminează,
ştiu ce sunt, cât sunt şi pentru cine,

statura mea se vede de departe,
deși sunt de aceeași statură,
vorbele mele au miez,
deși nu mai mult ca atunci
când nu aveau,
aștept sărbători pentru suflet și trup
când fructele se coc,
e cald și se nasc prunci.

Când rezemat de focuri albe
meșteresc la cercul roții,
cu umerii crescuți cât vara
și mi se arată chipul gloriei
sub formă de pasăre călătoare
viu colorată, mărimdu-se și micșorându-se
până se face punct –
e mai de laudă, îmi zic,
umbrelul lin al roții
decât zburătoarea nestatornică.

Și vine vârsta pe firul subțire
al orei miezului de noapte,
în miez de viață și miez de colind.

Trebuie să fii piatră nestemată
ca să te respecte palma aspră a timpului,

care şlefuieşte ușor, cu răbdare,
până te face nisip fin
de piatră nestemată.

Și mă ajunge din urmă
respirând greu
o iarnă tânără,
prietenă cu spitalele și troleibuzele albastre,
cu ora șase și jumătate, cu sticla de lapte,
cafeaua și ceaiul,
cu imposibilul și gripa,
o iarnă umedă mă împresoară,
mă poartă pe brațe
trecându-mă încă o dată prin ceea ce a fost,
văd fereastra, bradul, țâșnitoarea de apă,
mersul unei fete pe calea ferată,
rotativa de ziare,
fluviul de apă de vară ușoară,
dealuri și pante,
și pante,
cascade,
scene turnante.

Încetinește, Îngere, puțin câte puțin
rotația astrului acesta.
Se-ntunecă ziua,

cresc întâmplările și ceața,
plumb în mâinile pline de daruri,
fiii vor fi peste margini,
inele din lanțul sângelui fără sfârșit,
și nu mai este da,
și nu mai este vreau,
și nu mai este este.

Nedumerire pe tavanul cu umbre
pașii tocmai mi s-au oprit,
mâinile aproape sunt aproape,
nu se mai ating.
Stingerea! țipă toate glasurile.
și noaptea este aici întreagă de gheață,
plânsul ei neauzit
prin urechea dragostei
încearcă să fugă spre altceva.
Stingerea! țipă toate glasurile.

Cineva îmi calcă umbra,
îmi tot calcă umbra
și din când în când îmi tot aruncă-n față
câte o prăpastie,
umblă cu grijă să nu clinească aerul
și spre seară
trece o andrea vânătă

ca un frig
printre coastele mele,
apoi vine altcineva. Tatăl poate,
scoate andreaua,
o aşază pe marginea nopţii,
mângâie cu palma uşoară
locul însângerat
şi-mi întinde paharul cu îngeri.
În jur nu mai este
decât nimeni
dilatându-se în cercuri concentrice
din ce în ce.

CONCENTRICALLY CIRCLES

(Self portret)

The sky is propped on couple poplars
and on my sleepless,
the waiting is endless,
ah, the pulse ,
the leaves are impatient.

Begins ma own birth,
the shadow from the corner of room
long fingers is stretching,
an white horse of silex
knocking about the town in gallop,
the woman look fills up
my glass with angels,
and the balance of trees,
the balance.

In this body wrapped up by enigmas
had been wrote my long way,
the print from inside,
that is unseen

and cannot be seen,
the place of words, the game, the luck.

The white being of milk I hear, in coming,
I feel the scent of honey,
the health of winter,
the phreatic water
for the later thirsty
and the of forest perfumed fire.

The time gets receiving me,
keeps me in his dried palms
and succeeds me through ages
and through of friday.

I'm living the attraction of beings that rounding me,
of the opened windows,
the night trains invite me,
the asphalt corroded by speeds,
the water making somersaults at Duruitoare,
falls, avalanches, revolving stages.

The love is my coat of everyday,
my free blood,
how would a birthing,
a look, a think, a rhythm, a molecule

of my body – to which I feel
the burden wounding the land –
wandering within his dreams
and how far he reaches
where no any wing has gone through
and what childish he steps far off
in than end in there and in will be,
wrapped up in his moment of astonishment.

She is coming
with the danger on her long eyelashes,
altar screen is her teats
in the sleep of young man,
agitation, mister, unbeing, run,
earth, water, light, nucleus,
until the edge of death.

Be twin with all that I am mortal,
your shoulder and your voice,
to your shoulder and to your voice twins,
your kind of to be as you are
twin of my kind of to be as I am.

And lo, everything is lighting,
I know what I am, how much I am and for whom,
my stature is seeing from far away

although I am the same stature,
my words have core
although no more that then
when they have not,
I expect holidays for soul and being
when the fruits are maturing,
is warm the infants birth giving.

When leaned by white fire
I settled to right al wheel,
with my shoulders grown like the summer
and shown me the face of glory
under the shape of a passenger bird
vivid colored, enlarging and decreasing
till remained only a point -
it's worth of more praise, I told to my self,
the calm marsh of wheel
then the inconstant bird.

And the age is coming on thin thread
of the midnight hour,
in core of life and in core of Christmas carols.

Must be a precious stone
that the harsh palm of time to esteem you,
and which polish slowly, with patience

till obtain a fine sand
of precious stone.

And reach me from behind
in hard breathing
an young winter,
friend of hospitals and the blue trolley buses
with half past six o'clock and bottle of milk,
the coffee & tea,
with impassibly and the flu,
an humid winter rounding up me,
keeps me in its arms,
passing me once more through what was,
I see the window, the fir tree, the jet of water,
the girl stepping over the rail-road,
rotary printing press,
the river of summer lights water,
hills and inclines
and inclines
falls,
revolving stages.

Slow down, angel, little by little
this heavenly body rotation.
The day is darkening,
the happening and mist are increasing,

lead in the hands full of presents,
the sons will be over edges,
rings from the endless chain of blood,
and no more exists "yes",
and no more exists "want",
and no more exists "there is".

Bewilderment on the ceiling with shadows,
my steps just stopped,
my hands in short time will be nearby,
they no touch one other.
Lights off! crying all voices,
and the night is here and of ice,
her unheard weeped
through love ear
try to run to something else.
Lights off! crying all voices.

Somebody steps on my shadow,
more and more steps my shadow
and sometime throw in my face
some precipice,
passing care fully not to move the air
and to the evening
passes a violet-blue knit-needle
like a cold

through my vertebrae,
then another person. The father, maybe
throw out the knit-needle,
and put it on the edge of night,
and with a light palm is touching
the bleeding place
and offer to me the glass with angels.

All around is
only nobody
swelling in concentric circles
ceaseless.

ITINERAR BIOGRAFIC

Coman Şova (18 octombrie 1933, Bucureşti) este poet, dramaturg şi gazetar.

Este fiul Anei (născută Bogdan) originară din Humuleşti şi al lui Ioan Şova, muncitor forestier.

Studiază la Liceul „Petru Rareş” din Piatra Neamţ între anii 1945 şi 1948, apoi la Liceul silvic din Roznov, terminat în 1952.

Până în anul 1955 urmează cursurile Institutului de Teatru şi Cinematografie din Bucureşti, iar în 1956 pe cele ale Facultăţii de Filologie – secţia literatură şi critică literară – a Universităţii Bucureşti.

Între 1962-1964 este secretar literar la Teatrul „Barbu Delavrancea” din Bucureşti.

Intră în presă: secretar general de redacţie la nou înfiinţata revistă *Amfiteatru* (1965-1972) şi la ziarul *România liberă* (1973-1975), redactor-şef adjunct la revista *Magazin* (1975-1986), publicist comentator la *România liberă* (1986-1990).

Debutează în 1951 cu poemul în proză *Dimineţile albastre* la suplimentul literar al ziarului *Ceahlăul* din Piatra Neamţ. Va mai colabora la *Contemporanul*, *Lucaşul*, *Cronica*, *România Literară*, *Tomis*, *Argeş* etc.

În 1965 are loc premiera piesei *Iubesc pe al 7-lea* la Teatrul „Barbu Delavrancea“ cu Florin Piersic și Rodica Popescu (Bitănescu) în rolurile principale.

Primul volum de versuri, intitulat *Astrul nimănui*, îi apare în 1970 la Editura Eminescu.

Coman Șova se afirmă inițial într-o publicistică ce varia între reportaj și eseu, apoi – în climatul de oarecare deschidere ideologică de după 1964 – este pasionat de teatru, în care cultivă o binevenită poezie a cotidianului, relevându-se un fond liric generos.

Coman Șova a continuat să desfășoare și o bogată activitate publicistică semnând rubrici permanente cum ar fi: *Cronica spectacolelor*, *Cronica TV*, *Cronica orei zero* sau *Reporter în schimbul III* la revista *Flacăra* și ziarul *România liberă*.

Pe lângă activitatea jurnalistică, a desfășurat și o bogată activitate literară. Publică, integral sau fragmente, patru piese de teatru și semnează scenariul literar al filmului *Ora zero* în regia lui Nicolae Corjos (1979).

Tot în acest interval i-au apărut cinci volume de versuri.

În 2010, la Târgul de carte din Leipzig, Editura *Neue Literatur* din Jena lansează volumul de versuri *Die Liebe ist mein Alltagskleid*, tradusă în limba germană de Ioana Crăciun.

În 2012, în revista *Translation Cafe*, este publicată

disertația bilingvă *Coman Şova poet, dramaturg, ziarist și cineast* aparținând Gabrielei Lungu și susținută la absolvirea Facultății de limbi străine a Universității București.

Este membru al Uniunii Scriitorilor din România din anul 1971.

În prezent este director al *Revistei Bucureștiul literar și artistic*, pe care a și fondat-o în anul 2011.

ON THE AUTHOR...

Mr. Coman Şova (b. Oct. 18, 1933), poet, playwright and journalist is son of Ana (n. Bogdan) from Humuleşti cottage, and of Ioan Şova, forest worker.

Between 1945-1948, Coman Şova is collegian at the high school from the town of Piatra Neamţ (north of Moldavia), after that following the courses of the sylviculture high school form Roznov and finished in 1952.

Until 1955, Coman Şova follows the courses of the Faculty of Theatre and Cinematography from Bucharest.

He enter in press as general editorial secretary at the new publication „Amphytheater“ (1965-1972) and to the daily paper „Free Romania“ (1973-1975), chef-red (adj) at the „Magazine“ (1975-1986) and as publicist commentator at the same „Free Romania“ (1986-1990).

His debut in literature took place in 1951, with a prose, „Blue morns“, within the literary supplement of a daily paper from Piatra Neamţ, „Ceahlăul“.

More than it, Coman Şova will be contributor at „Contemporanul”, „Luceafărul” (Morning star), „Cronica” (The Chronicle), „România Literară” (Literary Romania), „Tomis”, „Argeş” etc.

In 1965 took place the premiere of Coman Şova’s play, „I love the 7th” (Iubesc pe-al 7-lea), at the Barbu Delavrancea Theatre from Bucharest.

The first volume of poetry of Coman Şova, „Nobody planet” (Astrul nimănu), appears at Eminescu Publishing House, in 1970.

From the beginning, Coman Şova is affirming in a varied journalism, between essay and reportage; after that – in the climate of some ideological opening after the year 1964, his work is directed to the passion of theatre, within the author develops a welcomed poetry of everyday life on the lyrical substance.

Coman Şova carried in displaying an abundant activity and signs permanent columns at „Chronicles of spectacles”, „TV Chronicle”, „The zero hour” or „Reporter of the III-rd shift”, at the „Flame” magazine and to that old „Free Romania” daily paper, too.

Beside of journalistic activity, Coman Şova presents a significant one in a filed of literature. He publishes, integral or fragmentary, four plays and sings the screen play of the movie „The hour zero”, under the direction of Nicolae Corjos, in 1979.

In the same time has appeared five volume of poetry by Coman Şova.

As poet, Coman Şova is a characterized by humanism, imagism and a concentrated expression of daily life as well as of each human being, fighting for existence, showing a poetical personality by his profound creation.

At the Bookfest from Leipzig (2010), the Neue Literature Publishing (Jena), Coman Şova presents his anthology (in german language by Ms. Ioana Crăciun), „Liebeist mein Alltagskledr“ (Love is my everyday coat).

In 2012, in „Translation Cafe“ (magazine), published the bilingual dissertation: „Coman Şova as poet, playwright and journalist“, by ms. Gabriela Lungu, sustained by herself at the graduation of the Foreign Languages Faculty, of the Bucharest University. Since 1971, Mr. Coman Şova is member of the Union of the Writers from Romania.

Presently, Mr. Coman Şova is endorsing of the very known literary magazine, „The Bucharest literary & artistic“, as head manager.

CUPRINS / SUMMARY

FRIG / 7

COLD / 7

VIS ȘI TUMBE / 8

DREAM AND SOMERSAULTS / 10

OPREȘTE DOAR CLIPA / 12

KEEP THE MOMENT / 12

ZEIȚA / 13

THE GODDES / 14

FEMEI SINGURE / 15

LONELY WOMEN / 16

DURERE DE DRAGOSTE / 18

PAIN OF LOVE / 19

PÂNĂ-N UITARE / 20

UNTIL FORGETING / 21

DARUL LUI DUMNEZEU / 22

THE GIFT OF GOD / 23

ZĂPADA ȘI OCHII LUPILOR / 24

THE SNOW AND THE WOLVES EYES / 26

IMN / 28

HYMN / 29

TESTAMENTUL UNUI TÂNĂR / 30

THE WILL OF AN YOUNG MAN / 31
IAD... RAI / 32
HELL... HAVEN / 33
ÎNTOARCEREA LUI ULISE / 34
THE RETURN OF ULYSSE / 35
TOMURI / 36
VOLUMES / 37
ÎN AȘTEPTAREA FIULUI / 38
IN WAITING FOR THE SON / 39
RĂBDARE / 40
ENDURANCE / 42
NOAPTE DE PAȘTI / 44
EASTER NIGHT / 45
NEVOIA DE ALB / 46
THE NEED OF WHITE / 47
ÎMPREUNĂ ÎN SPATELE NOPTII / 48
TOGETHER BEHINDE OF NIGHT / 49
LUMINAȚI-VĂ NUMELE / 50
ENLIGHTE YOURS NAMES / 51
SFÂRȘEASCĂ-SE UITAREA / 52
FINISH WITH OBLIVION / 53
SFIDARE / 54
DEFIANCE / 55
LEHAMITE / 56
DESGUST / 57
FII CUM ÎȚI PLACE / 58
BE AS YOU DO LIKE / 60

DECLARAȚIE / 62
DECLARATION / 63
DUPĂ APOCALIPSĂ / 64
AFTER APOCALYPSE / 66
ALTFEL / 68
OTHERWISE / 69
CUNOAȘTERE / 70
KNOWLEDGE / 72
VIETATEA DIN VIS / 74
THE CREATURE OF DREAM / 75
ÎN EXCLUSIVITATE / 76
IN EXCLUSIVITY / 77
ÎN ALT TRUP / 78
ANOTHER BODY / 79
ZGOMOT / 80
NOISE / 81
TREC PRIN MUNȚII MEI / 82
PASSING THROUGH MY MOUNTAINS / 83
VIS / 84
VISION / 85
REVENIRE / 86
RETURNING / 86
MAMA / 87
MAMMA / 88
ULTIMA ZI / 89
THE LAST DAY / 90
STARE / 91

MOOD / 93
„PARALELA 45” / 95
THE „45th PARALEL” / 97
AMBIANȚĂ / 99
ENVIRONMENT / 100
CĂLĂUZA / 101
THE GUIDE / 102
ALTĂ VÂRSTĂ / 103
OTHER AGE / 104
MĂRTURISIRE DE DINCOLO / 105
CONFESSION FROM BEYOND / 106
FACERE / 107
GENESIS / 108
EU ȘI IARNA / 109
I AND THE WINTER / 110
OCROTEȘTE-NE IUBIREA / 111
PROTECT OUR LOVE / 112
RENUNȚARE / 113
RENUNCIATION / 115
DIN JURNALUL LUI OBLOMOV / 117
FROM THE DIARY OF OBLOMOV / 120
SOCRATICĂ / 123
SOCRATIC / 123
ANUNȚ PUBLICITAR / 124
AVERTISMENT / 125
ORA NOUĂ / 126
NINE O’CLOCK / 127

AMENINȚARE / 128

THREAT / 129

ȘAH / 130

CHESS / 131

CERCURI CONCENTRICE (Autoportret) / 132

CONCENTRICALLY CIRCLES (Self portret) / 139

ITINERAR BIOGRAFIC / 146

ON THE AUTHOR... / 149